

Sygn. akt IV U 1704/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2015 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania S. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 6 listopada 2014 roku nr (...)

w sprawie S. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującemu S. S. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 13 sierpnia 2014 roku na okres dwóch lat.

Sygn. akt IVU 1704/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 1 grudnia 2015 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 06.11.2014 r. odmówił S. S. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, ponieważ orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 29.10.2014 r. został uznany za zdolnego do pracy.

S. S. w odwołaniu od tej decyzji domagał się jej zmiany i przyznania prawa do renty. Odwołujący się uzasadnił swoje żądanie stanem zdrowia zwłaszcza psychicznego, który uniemożliwia wykonywanie mu pracy. w czasie ostatniego zatrudnienia doznał wypadku przy pracy i przebywał na świadczeniu rehabilitacyjnym.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn podanych w uzasadnieniu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

S. S. urodzony w dniu (...) r., w okresie od 26.10.1992 r. do 31.01.2011 r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Odwołujący ma wykształcenie zawodowe o specjalności tokarz, pracował jako ślusarz, spawacz, monter, maszynista żurawia samojezdnego, w okresie od 21.11.2011 r. do 30.04.2013 r. pracował jako cieśla zbrojarz. w okresie od 24.10.2012 r. do 22.04.2013 r. pobierał zasiłek chorobowy. Odwołujący od 02.10.2013 r. pobiera zasiłek dla

bezrobotnych. W dniu 13.08.2014 r. wystąpił z wnioskiem o rentę. Odwołujący legitymuje się wymaganym okresem składkowym i nieskładkowym.

/okoliczności bezsporne/

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. istnienia u S. S. niezdolności do pracy zarobkowej w rozumieniu art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 z późn. zm.) i jej stopnia, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu psychiatrii.

Na podstawie osobistego badania i analizy zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły psychiatra rozpoznał u odwołującego:

- zaburzenia depresyjne

i uznał, że obecny stan psychiczny i funkcjonowanie dają podstawę do uznania S. S. za częściowo niezdolnego do pracy zgodnej z kwalifikacjami okresowo na okres od 13.08.2014 r. tj. od daty złożenia wniosku na okres 2 lat.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołujący leczy się psychiatrycznie od 1976 r. początkowo z rozpoznaniem „psychonerwicy”, następnie z rozpoznaniem zespołu paranoidalnego, zaburzeń schizotypowych, zaburzeń urojeniowych, zaburzeń urojeniowo-depresyjnych. w czasie obserwacji sądowo-psychiatrycznej w okresie od 29.11.1999 r. do 22.12.1999 r. rozpoznano u niego zaburzenia urojeniowe /orzeczono niepoczytalność/. W okresie od 08.02.2006 r. do 10.03.2006 r. był leczony w oddziale psychiatrycznym z rozpoznaniem zespołu depresyjno-urojeniowego. Pobierał rentę z przyczyn psychiatrycznych. W okresie od 2009 r. do 2013 r. nie był leczony psychiatrycznie. W dniu 18.10.2012 r. uległ wypadkowi w pracy, doznał urazu wielomejscowego, otrzymał świadczenie rehabilitacyjne. Od sierpnia 2013 r. odwołujący podjął ponownie leczenie psychiatryczne ambulatoryjne. W czasie badania psychologicznego w 2013 r. stwierdzono, że wyniki testów neuropsychologicznych wskazują na występowanie cech zmian organicznych OUN. W okresie od 20.01.2014 r. do 11.03.2014 r. odwołujący był hospitalizowany psychiatrycznie z rozpoznaniem „zespół depresyjno-urojeniowy”. Następnie leczony w oddziale psychiatrycznym w okresie od 15.12.2014 r. do 10.03.2015 r. z rozpoznaniem uporczywe zaburzenia urojeniowe” i ponownie przyjęty na oddział psychiatryczny od 14.08.2015 r. - badanie odbywało się w ramach przepustki z oddziału. W czasie obecnego badania nie stwierdzono objawów wytwórczych, dominowały objawy afektywne /znaczne obniżenie nastroju i napędu, sądy depresyjne/. Na podstawie dokumentacji medycznej oraz obecnego badania psychiatrycznego u odwołującego rozpoznano zaburzenia depresyjne, obecnie znacznie nasilone, upośledzające funkcjonowanie/ wymagające leczenia szpitalnego i powodujące częściową niezdolność do pracy okresowo na okres 2 lat od 13.08.2014 r. tj. od daty wniosku. Przekwalifikowanie zawodowe w obecnym stanie psychicznym jest niemożliwe.

/dowód : opinia sądowo-lekarska – k.14-17 as/

Sąd ustalając stan faktyczny niniejszej sprawy podzielił wnioski opinii biegłego z zakresu psychiatrii, gdyż zostały one w sposób przekonujący uzasadnione, a poza tym w rzeczowy sposób odnosiły się do okoliczności niezbędnych dla ustalenia stanu zdrowia odwołującego, a w konsekwencji jego zdolności do pracy. Przedmiotowa opinia sporządzona została przez biegłego sądowego posiadającego odpowiednią wiedzę, kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe. Opinia ta jest rzetelna, przekonująca i w pełni pozwala ustalić stan zdrowia odwołującego. Specjalista wydał opinie po zapoznaniu się z dokumentacją oraz po osobistym badaniu odwołującego, a zatem posiadał kompleksowe informacje niezbędne do sformułowania wniosków.

Żadna ze stron nie kwestionowała opinii.

Opinia biegłego w ocenie Sądu spełnia wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z dnia 14 grudnia 2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie S. S. od zaskarżonej decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. z dnia 06.11.2014 r. w świetle ustalonego stanu faktycznego i obowiązujących przepisów prawa zasługuje na uwzględnienie.

W myśl art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 r. poz. 1440 z późn. zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- jest niezdolny do pracy,
- ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4,6,7,9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt. 10 lit. a), pkt. 11-12, 13, lit. a), pkt. 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do dyspozycji art. 12 powołanej ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (ust.2 powołanego przepisu). W myśl dyspozycji ustępu 3 powołanego artykułu, częściowo niezdolną jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z dotychczasowym poziomem kwalifikacji.

Równocześnie zgodnie z treścią art. 13 powołanej ustawy, przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia, jak też możliwość wykonywania dotychczasowej pracy, względnie możliwość przekwalifikowania zawodowego. Dalej w myśl ustępu 3 cytowanego artykułu, trwałą niezdolność do pracy orzeka się, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy, zaś gdy rokowania takie istnieją, orzeka się okresową niezdolność do pracy.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy, czy też jest zdolny do pracy, jak to wynika z decyzji ZUS wydanej w oparciu o orzeczenie komisji lekarskiej.

Sąd w oparciu o zbiorczą opinię biegłego psychiatry sporządzoną na podstawie wyników badań i dokumentacji medycznej stwierdził, że S. S. jest częściowo niezdolny do pracy od 13.08.2014 r. na okres 2 lat. U ubezpieczonego stwierdza się zaburzenia depresyjne. Odwołujący leczy się psychiatrycznie od 1976 r. z przerwą w leczeniu w okresie od 2009 r. do 2013 r. Od sierpnia 2013 r. odwołujący podjął ponownie leczenie psychiatryczne ambulatoryjne. W czasie badania psychologicznego w 2013 r. stwierdzono, że wyniki testów neuropsychologicznych wskazują na występowanie cech zmian organicznych OUN. W okresie od 20.01.2014 r. do 11.03.2014 r. odwołujący był hospitalizowany psychiatrycznie z rozpoznaniem „zespół depresyjno-urojeniowy”. Następnie leczony w oddziale psychiatrycznym w okresie od 15.12.2014 r. do 10.03.2015 r. z rozpoznaniem uporczywe zaburzenia urojeniowe” i ponownie przyjęty na oddział psychiatryczny od 14.08.2015 r. - badanie odbywało się w ramach przepustki z oddziału. W czasie obecnego badania nie stwierdzono objawów wytwórczych, dominowały objawy afektywne /znaczne obniżenie nastroju i napędu, sądy depresyjne/. Na podstawie dokumentacji medycznej oraz obecnego badania psychiatrycznego u odwołującego rozpoznano zaburzenia depresyjne, obecnie znacznie nasilone, upośledzające funkcjonowanie/ wymagające leczenia szpitalnego i powodujące częściową niezdolność do pracy okresowo na okres 2 lat od 13.08.2014 r. tj. od daty wniosku. Przekwalifikowanie zawodowe w obecnym stanie psychicznym jest niemożliwe.

Pozostałych warunków z art. 57 ust. 1 ustawy organ rentowy nie kwestionował.

W niniejszym przypadku odwołujący spełnia przesłanki z art. 12, 13 i 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. Nr 162, poz. 1118 z późn. zm.) oraz art. 477¹⁴ §2 k.p.c. należało orzec jak sentencji wyroku i zmienić zaskarżoną decyzję z dnia 06.11.2014 r. przyznając S. S. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 13.08.2014 r. na okres 2 lat.